

аглиון 273 פרשת בראשית תשע"ח

אהבתם את שמיים את י' אמר לוי לא אמר לו את י' יצחק, והוא אמר לך מידי את יצחק שלא הטרף דעתו והשנין קדם לו בברך ואמר לו הנסה דבר אליך תलאה הנה יסרת ובאים וידים רפות תחזק כושל קימון מליך כי עתה תבא אליך תhalb אמר לו אברהם אני בתומי אלך, אמר לו השטן هل יראתך כסולטך אמר לו ואברהם זכר נא מי הוא נקי אבד וכשראה השטן שאינו שומע לו אמר לו ואלי דבר של בדאי שוגם אמר לך שומעים לו, ר' ימבר שאמר לאחר הדברים הקדושים מהר' ישעמאל ליז'חך שהוא גדול ממוני שהוא נימול בן י' שנה בנה אמר לו יצחק אתה מתהרגה כי באברך אחד אם אמר לו לה' בבח עצמן לפניהם אני זוכה ולכון ואברך והאלוקים ינבה אמר אברך.

לידן השני שלמדו הדיבוט מהධילות ולא מנכיה ו/or' יש סופר שנביא שמדיח אין יתיר ממן.

בשארא מצוות קיומ מקצת וביטול מקצת פטור לכו ע"ע.

שנו בבריתא שהמנבא לעkor דבר מהתורה חייב ולקיים מקטץ ולבטל מקצת פטור וביע"ז אפליו אמר היום עבדו לה ובטלוה מחר חייב לכורע, אבוי סוכר כרב חסדא ומברא את הבריתא זו לדבריו שאם מתנה נבא לעkor דבר מהתורה לכורע בחנק ולקיים מקטץ ולבטל מקצת ר'ש פטור וכן רבן, בכיע"ז אפליו קיומ מקטץ וביטול מקטץ חייב סקילה לרבן ולר'ש חנק, ורבא סוכר כרב המננו וմברא את הבריתא לשיטתו לעkor דבר מהתורה בין בע"ז בין לשאר מצות חייב סקילה לרבן וחנק לר'ש, ולקיים מקטץ ולבטל מקצת בשאר מצאות ר'ש פטור וכן רבן וכיע"ז אפליו אם אמר היום עבדו לה ומחר לא חייב

אֲחָתֶךָ נְשָׁעֵת נְשָׁעֵת שְׁאַקְרָבָן. מִנּוֹתָנְךָ כָּמוֹ הַבּוּלָע אָמֵר בְּכָהֵן נְדִינָה וְרָב אָחָד בְּרָא אַיִלָּה יְוִי לְמַד
זְמַרְמָרָה וְעַשְׂתִּים לוֹ כָּאֵשׁ זָמֵם לְעַשְׂתָּה וְכָל הַמּוֹזְמִים זָמְמִים וּבוּלְעִים
אֶתְאָתָה זְהַמְּסָדָה בְּהָנָה, אָךְ בְּכָהֵן הַיא בְּשִׁרְפָּה וְלֹא בְּוּלָה וְאַין לְדֻעַת אֶם הַוקְשׁוּ לָהּ אָוּ
בְּבּוּלָעָה אֲמְרָה הַקּוֹרֶה בָּאָשָׁר זָמֵם לְעַשְׂתָּה לְאָחָתֶךָ וְלֹא לְאָוֹתֶךָ.

עשות לא
פָרָה חַלֵּם

בבנין רירמסו בברית יהודיה דבר זה ייאמר גן וזה בא עניין רמות ומשם לא האבל עםוז בזכר ובוחב והוא היינו שאמור בברית יהודיה על העם בשער רמות ואנן לומר שזה קרה בגל קליטה לאילע שכמו שאמר בברית יהודיה בשם רב שמואל חכמ בא היה איגלו על תניא שא' ב' מודע לא'

שחאות ורמיטות וכתוב ש' בפ' ר' יונתן וכתוב בא' ר' יונתן, שא' ב' בז' ע' ו' ש' יונתן למד תחיתת המתים בתורה מהפסוק ונחתם ממו את תרומת ה' לאחן ר' יונתן תרומה, אך אצל ר' ישמעאל למדו שם שכותו לאחן הכוונה כמו שהוא חיבור כך יתנו תרומה רק לחבר ולא לעם הארץ, ור' ישעיהו שלישים לחת מות להנינים שלומדים את זה מהפסוק ואמר לעם לישבי ירושלים לחת מות להנינים ולמען יחזק בתרות ה' שרך בתרות ה' ר' יונתן ולמי שאינו חזק בתרות ר' יונתן יחזק בפניהם או ברא' בר אדא אמר בשם רב כהנא שהנوتן תרומה לעם הארץ כאילו התרומה בטהרתו או בטומאה, ור' יונתן הוסיף שהוא גורם לו מיתה שכותו ומותו כב' כי חילולתו ואצל' ר' יונתן עזק שני שהוא גם משיאו עזון אשמה שכותו

לכם את הארץ ונען ולא תחוב לבם א'כ הם עתידים לחיות בעtid.

דף פט א' קשור העלין במצוותה הוא מדאוריתיה א"כ כמשמעותו גרווע משעה עשייתו, ובתפִילין א' עושה ד' בתים ומנייה בית נסוף לא עובר עליו ואם עשה מלתחילה ה' בתים הוא גרווע משעת עשייתו, אך י"ש לבאר בתפִילין כדורי ר' זרא שבת חיצון שאינו רואה את האירר פסול וא"כ לא עובר מצד כל תסיף. משנה לא מתראות זקן מרואא בע"ד שביעו ולא בע"ד שביכה אלא מעלים אותו לבע"ד הגודל שבירוחלים ולע"ד שומרים אותו עד הרגע והורגים אותו ברגע שכחוב וככל העם ישמעו וכוכבים ולא ייזכר עוד ור' יהודה סובר שא"כ ייש ענייני דין אלא ממיתם אותו מיד ושולחים לכל המקומות איש פלוי מתחביב מיתה בע"ד. גמור א' שננו בבריתא שלא ממיתים זקן ממדרא בע"ד שביערו ובב"ד שביכה אלא מעלים אותו לבע"ד הגודל בירושלים ולע"ד שומרים אותו עד משמרים אותו לרגע ואז ממיתם אותו שכחוב וככל ישראלי ישמעו ויאו, ר' יהודה אמר לו שא"כ והענין דין אלא הורגים מיד ושולחים לכל המקומות שאיש פלוני התחביב מיתה רב"ג.

שנו בבריתא ד' צרכיהם הכוזהה: מיסית, בן סורר, זון מראה, ועדים זוממים ובכללים כתוב וכל העם או כל ישראל ישמעו ובעדים זוממים כתוב והנשארים כיון שלא כלם וראיים להיעדר.

משה נהנה נבואה שקר והמתנבא מה שלא שמע ולא נאמר לו מיתחו בידיו אדם, והcobוש נבואותו והמתנבא על דברי נביא ונביא שuber לעל דברי עצמו מיתחו בידיו שםים שכחוב וכיון המתנבא בשם ע"ז ואומר כך אמרה הע"ז אפיקלו אם כיוון את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור, הבא על אשיש כיון שננכשה לרשות הבעל לושאין אף אם עדיין לא נבעלה הבה עליה בחנק, זוממי בת כהן ובבעל השכל המזומים מקדרימים למיתה שרוץ לעשות בלבד זוממי בת כהן ובבעל. גمرا שנו בבריתא שא' מיתחים בידיו אדם וג' בידיו שםים: המתנבא מה שלא שמע ולא נאמר לו, והמתנבא בשם ע"ז, מיתחים בידיו אדם, והcobוש נבואותו והמוורת על דברי נביא ונביא שuber לעל דברי עצמו מיתחים בידיו שםים, ואמר רבי יהודה בשם רב שלומדים מהפסוק אך הנבאי אשר יזר לדריך דבר בשמי זה המתנבא מה שלא שמע ואשר לא ציווילו שלן נאמר לו לא לא לחבירו ואשר ידבר בשם אלוהים אחרים והמתנבא בשם ע"ז ומאת הנבאי ההוא וסתם מיתה שבתרזה זה חנק, הcobush נבואותו והמוורת על דברי נביא לומדים מהפסוק והנביא אשר לא ישמעו ייש לקרווא גם לא ישמעו וגם לא ישמע כמו שקראים שלא ישמע אל דברי וכותב וכיון אדרוש מעמו בידיו שםים.

המונבא מה שלא שמע כגן מה שכתבו ויעש לו מצדיה בן כנעה קרני בדור, ריש להקשות שהוא אнос שרווח נבות הטעהו אותו כמו שכתבו ויאמר ה' מי יפתח את האח וועל יטפל ברמות גלעד ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפנתנו ויאמר תפחה וגם תחול צ' ועשה כן ובאר וב Hod אמר ה' צ' מכחיצתך ובירא ר' יתענן שהודעה וחוץ של נבות היורואל, ויש לנו רשות להצדקה לדיקך כדורי ר' יצחק שנגנון אחד עולה לכמה ובאים אך אין שני נבים מאתנאים בסוגנון אחד כגן עובדיה אמר זדון לך השיאך וירמייהו אמר חפלציתך השיא אוthon zdzon לך, וכל נבייא אחאב אמרו בלשון אחד א'כ וה לא כלום אך קשה אולי צדקיה לא ידע את הכלל של ר' יצחק, ויש לנו רשות שיחושפט הרי היה שם והוא אמר להם שכתבו ייאמר הוופש הארץ פה נביא לה והר' יש כאן הרבה רכמה נבטים אלא שהודעה מוקובל מאבותינו שגנון אחד עולה לרמבה ורבאים אך היו לרבייהם לא מהראים רק לנו.

לכמ' נבאים אין נבאים לא מתנאים בסוגון איזה. המתוונבאה מה שלآل נאמר לו חנינה בן עוזר שרימורה אמר בשוק העליין כי אמר ה' הנני שורב אמר קשת עילם וואמר חנינה אמר עילם שוה ק' י' שאם עילם שריך באה' לעוזר לבל כל אמר הקב'ה שהוואר שבור ק' י' קשתם ק' י' כסדרים עצם, והוא אמר בשוק החדרון כי אמר ה' ושבורי את על מלך בבל, ורב פפא מקשה א' י' וזה דבר שלא אמר גם לחבירו אמר אבוי שכימים שנייתן לדorous ק' י' א' י' וזה כנאמר לחבירו.

המגניב בא' ע"ז כגן נביי הבעל, הכובש את נבותו כגן יונה בן אמיתי, המורוח על דבריו נביא כגן חבריו מיכה עמדו ב' שכחוב ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו דברך ה' הנה נא וימאן האיש להזכיר וכותב ויאמר לו יין אשר לא שמעת, ובאי שעבור על דבריו עצמו כגן עדו הנביא שכתב כי אין צוה ה' אותן שלא אכל וכותב ויאמר לו גם אני נביא מכוך וכותב וישב אותו ואח' כתוב וילך וימצאחו אריה.

תלמיד שנה לפניו רבי הсадא שנביא הכווש נושאתו ל Koh אמר לו רב חסדא וכי האוכל תרים בכbara לoka מי יודע על rk לההוות בו, אמר אבי שחויר הנבאים יודעים כמו שכותב כי לא עשה האלווקים דבר כי אם גילה סודו ואין לומר שהוא חוזר בו כי אם אין היה מודע לכל היבאים, ואצל גונה שלא נפהכה גינואה ולא הדיעו לו יש לומר שנאמר לו שהיה מהפך ולא ידע אם לטובה או לרשות

המורثر על דברי נביא מנין ידע שהוא נביא שיענש על דבריו יש לומר שנתן לו אותן ומה שמייכה גענש גם כשלא נתן לו אותו כי שם הוא היה מוחזק לנכיה שאם לא כן אין שמע יצחק לאברם להעקר בחר המוריה ואיך סמכו על אלהו בהר הכרמל ושחתטו קדשים בחוץ אלא שהם מוחזקים לנכיה.
 כתוב בפסוק והוא אחר הדברים האלה ביר' ר' יוסי בן מודרא שה
 אחר דברי השטן שaberbam עשה משתה גדול אמר השטן רבונו של עולם זקן זה
 חנתנו בגיל מאה ומכל העשרה שעשיה לא תולח וזר או גוזל אחד להקריב
 לפניך אמר הקב"ה שהוא עשה בשבלינו בנו ואם היית אמר לו לדבוח אותו היה
 שומע לילכן נאמר והאלוקים נשא את אברם, וכותב קח נא כדורי ר' בר
 בא שאמור הקב"ה שה לשון בקשה משל מלך שעמדו עליון מלוחמות הרבה
 ובגבור אחד שלו נצח בהם וכקשעודה עליון מלוחמה חזקה אמר לו המלך בבקשתו
 עם פרוד לי במלחמות הה זו שלא יאמור שבלוחמות הראשונות לא היה ממש ונכ
 אמר הקב"ה שאברם עמד בכל הנסיגות וביקש הקב"ה שיעמידו גם בנסיגות זה
 של אלכמרו הראשניות אין אמר לו ה' את בך אמר אברם
 שני בנים לי אברם ב את חיידך אמר אברם אברם חיידך לאם אמר ב אשר

עד שאל ננטוניאוס מתי נכסה הנשמה לגוף משעת פקידה או מעת צירה אמר רבי משה צירה אלא וראי משעת פקידה אמר רבי טומוד בלי מלח ג' ימים ולא חסינה ריחא אלא וראי משעת פקידה אמר רבי שהוא צודק ויש ראייה מהפסוק ווקופודת שורה עיר, עד שאל ננטוניאוס מה נכס ציר הרע באדם משעת צירה, אמר רבי משה צירה, אמר לו א"כ הוא יבעט באמו יוציא אלא משעת צירה אמר רבי שהוא צודק, ויש לך ראייה שכותב לפתח חחתאת רובץ.

ר"ל שאל שכותבו שם עור ופסח הרה וילודת יהודיו ובפסוק אחר כתוב אז ידлаг כאיל פסח ותרון לשון אלם כי נבקעו מדברם מים ונחלים בערבה וא"כ ורואים שהם יתרפא ויש לפרש שם חיים במומם וא"כ נרפאים.

עלול שאש שכותוב בלע המות לנצח ומהה' דמעה מעלה כל נפניהם וכותוב כי הנער בן מה שאל הגויים והוא שעיל ימים, ויש לפירוש שבישראל לא יהיה מיתה ובורותן החפקיד של הגויים הוא כמו שכותוב עמדו זרים ורעו צנאים ובין נכר כרכבים וכורמים.

רֹב חֶסְדָּא הקשה שכחוב וחפורה הלבנה ובושה החמה כי מל' ח' צבקות ממש מעשויים כארור שבעת הימים, ויש לומר שבמימות המשיה אוור הלבנה כארור החמה ולעו' י' ב' י' יהוה אוור החמה והלבנה מאור הצדיקין, ולדעתי שמאלו שאין בין העונה י' לימים המשיה אלא שעבוד מלויות בלבד לפ"ש לדרש שמדובר לעו' י' ב' ובמהנה

צדיקים או רובם כארו מהמה במחנה שכינה י'כה מאור השכינה. שיעמודם שלם, ויש לפרש שקדום מה שעני מミת אני מחייה וואה' כ' שמחצתי ארפא, ובכדיות לא למד מהפסוק הזה שאין למד שמתה באחד והיים באחר אלא כמו שמי שמחצתי אני ארפא אך את מי שעני ממיית אני מחייה ומכאן מקורה לתהית המתים מהתורה, ר' מ' למד מהפסוק או' ישיר משה ובני ישראל ולא כתוב שר מכאן שיהי תהית המתים וכן יש להזכיר מהפסוק או' יבנה יהושע מזבח לה' ולא כתוב בנה אל קדונה לעתיד ביום תחת המתים, אף קשה א' כ' מה שכתוב י'יבנה אלה במנה למכורש שקרון מואב ולא מודבר על עתיד לבא אלא שנושב כלו באליו בנה, י'יב' ל' למד מהפסוק אשורי יושבי ביתך עד הילך כליה וללא כתוב היליך ועוד למד ר'יב' ל' מפסוק זה שהאומר שירוה בעזה י' יכלה לומר שיריה לעזה' כ', ח'יא בר אבא אמר בשם ר' יוחנן שלומדים מהפסוק קול צפיך נשאו קול ייחידי ריננו ולא כתוב רננו עד למד ר' יוחנן מפסוק זה שהנביאים שנקרו או צופיך יאמרו שירוה בקהל אחד שכותב ייחידי ריננו. רב יהודה אומר בשם ר' שהמנוע הולכת מפני תלמיד כאילו גוזלו מנהלת אבותיהם שכותב תורה כזו לנו משא מורה קהלה יעקב שהיא יורשה מששת ימי ברשות ורב הэн אמר עליו שם עוברים שבמעשי אמן קיללו שכותב ייחידי בר הגרבו לאיזו

הנורא ג' ו' עירובין י' א, מתרגם ב':
ר' צב' ולאם הנקונה עברבים כמו שכותוב ולאום מלאים יאמץ, וכקה זה קלה כמו
שכתבו מה אקבר לא קבה קל ובקר ה תורה כמו שכתבו נסקו בר פן איןך, עיליא
בר ישמעהאל אומר שמנקביים אותו ככברה שכותוב יקברו וכותב ויקבר חור
בדלתו, ואבמי מוסיף שינקב בכלי של כוביסים מנוקב, ואם למדנו אמר רבא בשם
רב ר' ששת שיחות לרבות כיווסף שכותוב וברכה לראש משביר וזה יוסף שכותוב
וירושוף הוא המשביר.

שניהם נזHAMם ונגHAMם ועל מבעו' מ' מ' נזHAMם, ועוד אמר ר' ש' עזה גוזה שנגהה בין מקדש ה' כוננו יין, ורב אדא קדרינה מקשה א' כ' גם נקמה גודלה שנגהה בין ב' כ' שמות קל נקמות ה' קל נקמות, אמר לו ר' אן היא דוללה לעיניה כמו שאמר עולא מדו' בחוב פעם' הפיע אחת לטובה ואחת לפורענותו, עוד אמר ר' אן שמי שיש לו דעה כאילו כבנה בהימה' ק' בימיו שניהם נתנו בין ב' אותן, עוד אמר ר' אן שמי שיש בו דעה מתעורר שכחוב בבדעת החדרים ימלוא ומ' שאין בו דעה אסור לרוחם עליינו כמו שכחוב כי לא עם בינויו הוא על כן לא ייחמנו עושרו וייצרו לא יהוננו, עוד אמר ר' אן שמי שנותן פרת למי שאין בו דעה באים עללו' טרויים שכחוב להrk מ' שמי מזר החתק אין תבונה בו, ומזר הכוונה טרויים כמו שכחוב וירא אפרים את חילו ויהודה את מזור, עוד אמר ר' אן שמי שאין בו קול תורה כלילו שכחוב לבן גלה עמי' מבלי דעת, עוד אמר ר' אן שבית של אלה האכלתו אש שכחוב כל החושך טמן לצלפניו האכללו נשמעו בו קול תורה כלילו אש שכחוב והוא ת' אש שכחוב ובשידם אשר ה' קרא, אש לא נופח יעד שריד לאהלו ושידר הוא ת' אש שכחוב ובשידם אש ה' קרא, עוד אמר ר' אן שמי שלא מהנה ת' ח' מנכסי לא רואה סימן ברכה, שכחוב אין שריד לאכלו על כן לא ייחיל טבו שריד הוא ת' ח' עוד אמר ר' אן שמי שלא משיר פת על שלוחנו לא רואה סימן ברכה שכחוב אין שריד על כן לא ייחיל טיבורו, אך קשה שע' אמר שהמשיר פתחים על שלוחנו כאילו עוכד ע' ש' שכחוב הערכים לגרד שלוחן והמלךים למני מסך, לש' למודר שאם מביא שלמה אח' כ' זה נהאה לע' ע' אך אם משיר זה סימן ברכה, עוד אמר ר' א' שאהמלהף בידיבורו כאילו עוכד ע' אש שכחוב ההיית בעיניו כמתהעת ובע' אש שכחוב כי הבב המה מעשה תעחותים, עוד אמר ר' א' שהמשתכל בערווה קשות נגערת שכחוב גונליש' שכחוב עניה עירור קשין, עוד אמר ר' א' לעלם תהיה עני וצחקים, וח' גונליש' שכחוב עניה עירור קשין, לא פומט' לו חלונות לראות גען.

ר' טבי אמר בשם ר' יאשיה על הפסוק שאלו ועווצר חם הארץ לא שבעה ימים מה עניין שאל לו רחם שכמו שרכם מכנים ומוציאים כן גיהנום המכנים ומוציאים וויש ללמד ק"ז שם רחם שנכנס בחשאי יצאה הולך בקהל קולות שאל שנגנסים בקהלות ודאי יצאו ממנה בקהלות, וזה השובה לאמרם שאין תחיתת המתים מה תורה.

שנו מאליהו שהצדיקים שעמדו בה הלחיכותם לא היורו לעפרם שכחוב והיה נשאור בצעירותו וברוחשיהם קדושם יארו לו כל הכתוב בחיבם בירושלים, וכמו שקדושים קיימים לעולם כה הם היו קיימים לעולם עמוד ב ובאותם שנים שהקב"ה ייחיד שעליהם כשבה' לרבות ביום ההוראה הקב"ה עשו לצדיקים לנפחים כנשרים ושתמים על פניהם שכתוב על כן לא נירא בהMRI ארץ במוט הרום בלבד ייימס ואל תאמר שיש להם מעור שבדבון ובוון ה' הילינו כבר גנשרים

שאלו מיניהם את ר' יג' מנין שהקב"ה ייחיה מותים ואמר להם מקרוב מהתורה
ומההנביים ומהכתובים אך הם לא קבלו מהם, בתורה כתוב יאמר ה' אל משה
הן שוכב עם אבותיך וקם, ווזח לו שוכם הולך על המשך וקם העם הזה וזונה,
וההוריה להם מהنبيים שכותב יחיי מתייך נבלתי יקומוון הקיצו וננו שוכני עפר
טל אורות טרך וארץ תפיל, ווזח לו שהם מדבר על המותם שהחלה
והוכינה לתוכם שכותבו והזכיר ישנדים ורשותו לה השכונה ורק לשפטיהם כמו שלמד ר' יוחנן בשם ר' ישעיה
בן יוחזקאל, ובשפטם הנ"ל שמי שאומרים ממש הולך בעה"ז שפחתויו זוכה
בקבר ור' יג' והויה להם מהפסוק של ר' סמאי לאבותיכם לחתם להם ולא דחו אוטו
או שאמר להם מהפסוק ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום שכמו
שהיוום כולכם קיימיםvr לעזה"ב.

ד' א' ב' יוסי אומר שהוא זייף ספרי מינימ שאמרו שאין החיה המתים מהתורה אמר להם זייפות תורתכם ולא העלתם כלום שכחוב הכרת הנפש ההיא עזונה בה הכרות תורת בעזה א' מתי עזונה בה א' כ' מודובר בעזה ב' ורב פפא דרשו לא דרש להם מהכרת תורת אמר לו אבוי שא' יכלו לדוחות שהחיה המתים דברה כלשון בני אדם ונחלקו בה ר' ור' ישמעאל לר' ור' דרש הכרת לעזה ז' תורת לעזה ב' ור' ישמעאל מר שכבר כתוב את ה' הו מגדר ונכורתה וכוי יש' ג' על מלומת אל ואנוכתת בעזה ז' תורת לעזה א' והוא מגדיר ומגדיר לומדים כי בבלושיםיהם אמר לה ק' מטהה שנקרבת ערומה ויוצאת בכמה לבודים ק' צדייקים שנקרבים בלבושים שיימדו בלבושים.

מן אחד ר' אמר כי לאליך עיר חזור חיים, אמר לו ר' אמר משולך מלך שאמיר לעבדיו לבנות לו פלטרון במקום שאין בו מים ועפר ובנו אמר להם חוננוו במקום שיש עפר מים והוא אמר לו שאניהם יולדים אמר לך שהמלך שם ביחס מים ועפר והוא אמר לו לבנות כיש מים ועפר, ואמר אתה לא מאמין צא לךעה וראה עצה שעשה בשחצין בשער החזין אדמתה וכומר כבולי יעשה כבורה ובראה כבורה ומן כי תוכל לראות הר שאן אמר פון אל הילין אחד ומחר ירד גשםינו ותראה את כלו מלא החלונות.

אמיר מין לגביהה בן פסיא אי לכט רשיים שאחט וומרם שהמתם חייו הרי אם החיים מתים איך חייו המתים אמר לו גביהה אווי לכט הרשיים שאחט אומרים שאין תחת המתים הרוי מי שלא היה נבראו מי שכבר היה ודאי חזור, אמר לו ר' רעש אתה קורא לי אתן לך בעיטה בגבך ואפושט מך את עקמימותך אמר לו אדרבה א'יך תקרה רופא אומן והתקבל שכיר הרבה.

שנון בביותא בכ"ד נימן בטולו המעריבים מארץ יהודה שבני אפריקה בא לאלבנסנדור מוקדנן שארץ כנין שלם שכחוב ארץ כנין לאבלוותה וכונען הוא לאביבהם, ובגיהה בן פסיא אמר לחכמים שהוא שאם נצחוחו אמרו שנצחוח את הקטן שבhem ואם נצחוחם אמר להם תורה משה נצחח וננתנו לו רשות ואמר להם מהיכן וראייתם מהתורה הרוי כתוב בה על כניען עבר עכבר היה לאחמי ועובד שקה נסכים למי זה והולך, ולא עוד הרוי הרבה שים לא עבדתם, אמר אלבנסנדור ענו תשובה אמרו לו תן לנו ג' ימים לענות ולא מצאו וברחו והניחו שדורותיהם זרעוות וכרכיהם נתעוות וזה היה השנה שביעית, ופעם אהרת באו בני המצרים לאלבנסנדור וטענו שכחוב וה' נתן את חן העם בעני מצרם וישלום תננו את הכסף והוחב שוטלם, ואמר גביהה שהוא אין עם כדעליל, וננתנו לו רשותodon עם מהיכן וראייתם מהתורה אין גם ראייה שכחוב ומושב בני ישראלי אשר ישבו במצרים שלושים שנה וארבע מאות שנה לנו שכיר עבורה של ס' שארון ששבערתם ת'ל שנה אמר להם המלך ענו תשובה מהן לנו ג' ימים וננתן להם ולא מצאו תשובה והניחו שדורותם זרעוות וכרכיהם נתעוות וזה היה השנה שביעית, ופעם אהרת באו בני ישמעאל בוני קטוורה לדון לפאי אלבנסנדור שאצקנכען שלנו ושלהם, שכחוב ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם וכחוב אלה תולדות יצחק בן אברהם אמר גביהה לחכמים אני ענה ואם נצחוח תאמרו מה שנצחוח הדיות שנבו ואם נצחח אמר תורה משה נצחח וננתנו לו רשות ודן עם אמרם מיכאים ראייה מהתורה גם לי יש ראייה שכחוב ווין אברהם שבנינו לא יכולו ושגרם מעל בנו האחד האם יש להם טענה, ור' ירמיה בר אבא

אנטונינוס אמר לרבי שהגוף והנפש ייכל לפרט עצם מהدين שהגוף אומר שהנשמה חטאה שאחר שלכלת הנשמה אמר ר' זעיר צפיר, אמר ר' משל שהיה לו פרודס נאה והוא בכוורת נאות עמוד וחשיב בו שני שומרים אחד חיגר ואחד סומם יום אחד אמר החיגר לסומם אי רואה בכוורת נאות בפרדס הרכבני ובאיו אמרו שהם יוכלו לשבח המלך ואשר היכן הבכורות הנאות שייה כאן אמר לנו החיגר האם אני יכול למלת אמר הסומם האם ראייתי אותך והרכליך בעל הפרודס את הסומם על החיגר וזה אתה יחר, קרא הקב"ה מזוזיר את הנשמה לנוף וכן אותם שכותב יקרא אל השמיים מעל שזה הנשמה ועל הארץ לדין עמו זה הגוף.

שאל אנטונינוס את רבי מדור החמה זורתה במזרחה ושוקעת במערב אמר ר' אם היה להפרקי היה שואל מודיע, אמר לו מודיע היה שוקעת שם שתחוור הורה מלמרוח לשקו אמר לו ר' כדי לתה שלום ולקונה כמו שכותב זבא המשמים לך ממשתתחים אמר לו לשאשקל בחייב הרקיע ושם תחון שלום אמר לו ר' בגאל הנטונינוס עזוברי דרביהם לא תשאש עליהם בלילה הכהן.

בר קפרא דרש ביצירוף בלבד הפסוק ש השערורים האלה נనן לי שאין לפרש שעוררים בלבד שכן דרכו של בעזע לחתך מעת עמוד באלא שעה לא יכול לשאת כך והוא רצח לרומו לה שיצאו ממנה שה בנים שיתברכו בשרכות דוד מושיח דניאל והנניה מישאל ועווריה, בדור תחוב ויין אחד מהנערומים ובנון דבר ואיש תאר וה' אמר רב בית הלחמי יודע נגן גבו חיל ואיש מללחמה ונבון הרע יודע נגן שהוא רב יהודה בשם רב שדוואג אמר את הפסוק הזה בלשון הרע ולחתך במלחמתה של תורה, וה' עמו שהלכה כמותו בכל מללחמה שישוד לשאת ולחתך במלחמתה של תורה, והוא אמר שאל גם הניתן בני כמותו, אך שומר וה' עמו דבר שלוא היה וגואג הוא שאמր את זה שעלייו נאמר אחד מהנערומים מיום אחד שבנערומים וכחותם ושם איש מעבד שאל ביום ההוא נעצר לפני ה' ושם דואג האדומי אביה הרגיעים אשר לשואול

ב拜师学艺 נאמר ונכח עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה', ועוד נאמר עליו והריחו ביראת ה' **ואמור ר' אלכסנדרי** שהוא נתען במצוות יוסרים כורחיהם ורבא מבאר שהוא דין לפיה הריח שכחוב לא למראה עניינו יישפט ושפט בצדך דלים והוכחה במישור לעוני ארץ, בר כוזיבא מלך שניים וחצץ **ואמר להכמים** שהוא המשיח אמרו לו **שב拜师学艺 נאמר שהוא דין בריה**

שמדובר בך נחמן ר' רק דניאל מבני יהודה והנינה מישאל ועוזריה משאר שבטים.
והו יבוי בהם מבני יהודה ודניאל הנינה מישאל ועוזריה לוי' א' כולם מבני יהודה ולוי'
ושינה והעמדו על עצם שהוחצרכו לנקביהם מפני אימת מלוכות, ומה שכתוב
הקוות דם לא היהת בהם, וכשהם ביאר ר' חמא שנאסו עצם משחוק ושהיה
ומשכלים ספר ולוון שודיע דעת ובאייר נמי מדע ואשר כה בהם לימוד בהיכל
בדניאל חנינה מישאל ועוזריה נאמר אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה
ונאה אם אתה לך וכשiao שאיאנו מריח הרוחנו.

מה שכותב ומבניך אשר יצאו מכך אשר תולד יקחו והוא סריסים בהיכל מלך בבבל רכ באר שהו סריסים ממש ו' חנניא אמר שבימיהם הסתורשה ע' ז, ולר' חנניא מוכן שכותב בהם חבל לא ואיתו בחון אך אם הם היו סריסים היה בהם נזק, יש שלש לאלה היה נזק לה האש ומה שכותב וריה נור על עדת בחון י' לונור לא חבל ולא ריה, ולמ"ד בסיסתורשה ע' ז בימייהם מוכן מה שכותב בפסקה כה אמר ה' לסריסים אשר ישרמו את שבתוין אך אם הם סריסים ממש מודע יספר הפסוק בגנות הצדיקים יש לומר שהיה גם את השבח שהסתורשה ע' ז בימיםיהם ולמ"ד שהו סריסים מוכן מה שכותב י' וד שט טוב מבנים ובכנות אך אם היכלונה לע' ז שהסתורשה מה שיר' טוב מבנים ומבנות, מבאר ר' יונ' בר יצחק מנביהם

ר' חייא בר באב אמר שבר קפרא ריש בזיפורי על הפסוק שם עולם אתן לו שהכוונה
על שמו אמר ר' ירמיה בר אבא שזה בגל שהוא החזק טובה לעצמו שכותב
זכרה לילוקו לטובה ואמנם גם דוד אמר זכרני ה' ברצון עורך פקדין בישועתך
אך זה רק בקש רחמים, ורב יוסף אמר שנחמה ספרא בגנותם של הראשונים
שכתוב והՓורת הראשונים אשר לפני הקבידו על העם ויקחו מהם בלום ויין
אך כסף שקלים ארבעים, והוא דבר גם על גנאי השם גדול מנו כמו שכותב
וואייתני אני דינאל לברית המרא והאנשים אשר היו עמי לא רוא את המרא
אבל חרדה גדולה נפלה עליהם יברחו מהן חכירה ומלאכין,

דרף צד הם עדיפים לעליו שם נבאים והוא לא, והוא עדרין מהם שהוא ראה את המראה הזה והם לא. ומה שהם הרדו כי מולם ראה, ולכן אמר רבנן בשם שמי שנחרד אף שהיה לא ואזה נזק מזו לרווחה ותקנתו היא שידלג מוקומו ד' אמות או שיקרא רשות שמע ואמ הוא עומד במקומ טונפת יאמר העדים של בית המשפטים שמיים מבני.

ר' תנחות בשם בר קפרא דריש בפסוק לסרבה במשורה ולשלום אין קן שככל מקום המם באמצעות תיבת פתוחה וכן סגורה שהקב"ה רצה לעשות את חזקיהו למשיח ואת סנהדריך לוגג ומגוג אמרה מדרת הדין שדור שאמור לפניו הרבה שירות והשבחות לא עשו ממשיח חזקיהו שנעשו הניסים הגדולים הללו ולא אמר שר שירוי נסתה ממנה ופתחה חזקיהו ואמרה לפניו אני אומר שירוי במקום צדיק וזה ועשחו ממשיח כמו שכתוב מכfn הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ושוו העולמים אמר עשה צביוינו לצדיק וזה יראה בת קול ואמרה רوى לי אמר נביא אויל לי עד מהי, יצאה בת קול ואומרה בוגדים בגדי ובוגדים בגדי.

וזהו ר' יצחק עד שבאו ר' יוחנן דרש בפסוק משא דומה אליו קורא משער שומר מה מליל מלאך הממונה על הרוחות שמנו דומה והתקבצו אליו כל הרוחות מתי השומר אמר שהיה קץ ליל ה הוא אומר שבא הבוקר וגם הלילה אם תבקש להגאל והשוכן און בפוא לא תאללה.

שניהם בשם הנג' – פס' שהו עוזקה וס' עוזר של וא אמר שוה זו שהאות פותחה בשירה שכחוב המכון הארץ זמירות מענו ונין הא שננה בפסוק ואמר יתוו ברוך ה' אשר החיל שזה גני למשה וס' ריבוא שלא אמרו ברוך עד יתוו אמר ברוך ה' נחלה כב ושותמאל בפסק וייחד יתרו שלרכ הוא העברן הרבה על בשלו מלילה ושותמאל אומר שנעשה בשרו חידושים וכמו שאמר רב שאין לבזות כורי לפניו גר עד עשרה דורות.

מה שכחוב לבן ישלח ה' במשמני רוזן שהקב"ה אמר שחזקיה שיש לו שמונה שמות יפער מנסחריב שיש לו ח' שמות, בחזקיה כתוב כיild לנו נון ניתן לתה המשרה על כל שמו פלא ויעוץ כל גבור ואבעוד שר שלום, ומה שנקרוא חזקיה כי צוקו ה' וודע שהוא חזק אט ישראל אסנפר רבא ומקריא בסנהדריב כתוב תחת פלאר פלאנאר שלמניך פול טרגון אסנפר רבא ומקריא ומלה שנקרוא כחבריב כי שחתחו היא ריב וערש ושוחר כלבי מעלה שחירוף ע"י שליחו, ר' יוחנן אמר שם שנקרוא אותו רושע אסנפר כי הוא לא דבר בגנותה של א"י שכחוב עד בואי ולחתית אתם אל ארץ הארץ, נחלקו ובושמואל אם הוא ההי מלך פחק או טפש שלמי"ד שהיה פחק אם היה אמר להם ארץ שטובה הארץם הי אומרים לו משקר אתה ולמי"ד שהוא היה טיפש שא"כ מה גודלו

מר זוטרא אמר שואה הגלגה לאפריקה ור' חנינא אמר שהוא הגם להרי סלוג, ישראל בוגנו במסוקה של ארצים שכשגוינו למקומות שם שמו שוש אמרו שהוא קראצט וכשהגינו למקומות שעמיהן שואה כמקומינו וכשהגינו למקומות עייגנו יייני ר' יריב בר חייניה שיב' ייוב' חייניה באבאי

ולא יגעו ילכו ולא יעופו, ואין ללמוד מהמתים שיחסזק אל החיים שהחזרו לעדרם שהתנהזה סובר שזו ה' מלחית בצדך מהחיה ו/or' יהושע אמר בשם ר' מילא שרו ה' מלחית ומהחיה מורייד שאל ויעל, ו/or' יהודה סובר אמר משל ה' ו/or' נחמהיה אמר לו אמת למה משל ואם משל למה אמת לא באמת משל ה' ו/or' יודהה בן תבורייא עמד ומארני מבני הולידייר בענים ובנותו, ו/or' יהודה בן ישויוס הולידייר אמר ר' מילא לאין ונשאו נשים והפלין כללו שהניחי לאי אבוי זה מהם, רב סובר שהח' בני אפרים שנמו לקץ וטוען, כמו שכתבו וכמי אפרים שוחתלה וברד ברוד ורודהת בנו ואלעדת בנו והחתה בנו ובודד בנו ישוחתלה בנו ועדור ואלעד ורוגום ואיש' וגגת הנולדים באוצר ותאכל אפרים איביהם ימים ויבאו אחוי לנחמו, ושמואל אומר שאוותם מתים היו אנשים שכפרו בחתית המתים שכתוב ויאמר אל' בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל הנה אומרים יבשו עצמותינו ובאהר הקותינו נגנוינו לנו, ו/or' ירמיה בר אבא אומר שהם אנשים שלא נותרה בהם כל חלהוחית מצוה שכבורם עליהם העצמות ויבשות שמעו דבר ה', ו/or' יצחק נכח אומר שהם אנשים שהחפפו את ההיכל כולל שקצים ורומים שנאמר ואבוא והוא והנה כל תחביבית רמש ובמה שנקז גילוי בית ישראל מחוקה על הקיר סכיב וכותב ועליהם סכיב סכיב, ו/or' יוחנן אומר שהמתים שלא נפטרם דראם שמוניה ארשל עד רכת זה בקעת דואו שבמון הגולות ייזה בחרום שנגוי את החמה ביבים והכבדות רוא אותם ושפכו זכה ואמרו לבעליהן והם אמרו למך והה צוח להרגם וудין שפכו זכה וצוח המלך למסם.

שנו בבריתא שכשהיפיל נוכבדנצר את חנינה מיישאל ועוזיה לככשן האש אמר הבקב'ה ליזזקאל לך להחיות את המתים שביבקען דורא ובאו ואוחם עצמות טפטפהו לנוכבדנצר על פניו אמר מי אלה מאורו לו שבחבירם של אלו החץ מותם בביבקען דורא וامر אהווים כמה ורבובין ומוהו כמה תקיין מלכותיה מלכות ומלותניה לר' דוד ואמר ר' יצחק שיזוצק זכה ורותח לפvio שאם לא היה בא פיו הוא מוגנה בכיבור את כל השירות והתשבחות שדרוד אמר בחרחים.

בבריתא שנעשו שש ניסים באוטו יומם: שהכbeschן צח, ונפרץ, וסידרו נימוחה, ונוהנק הצלם על פני, ונשרכו ארבע מלכים, ויזקאל החיה מותים, וכולם מקבלה מלבד ד' מלכים שכחוב בפסוק ונוכדנצר מלכא שלח למכנס לאחדרפניה סנסניא גודריא גודריאת תפיאריא כל טלטוני מדרשתה וכתרנו איטיון וגבורין הוזאיין וכתרנו תונשין אשדרפניהו סגניא ופהחותה האחדרי מלכא במשמע ברורה לא ישווה אדם מרוגדו החשורים שוכב באיעז וביריא אלב

כפთה ברובלהין פטישיהן וכרכבלחון.
דך צג ר' יוחנן אמר שגדולים צדייקים יותר מללאכי השור שכתוב ענה ואמר
אנא חי גוביין ארבעה שרין מהלclin בגו נורא וחל לא אית בהון ורואה די
רבבאה דמי לבר אהון, ואמר ר' תנחים בר הילאי שכשחם יצאו מכבשן האש
באנו אמות העולם וטחוך ישראלי על פניהם יש להם אלוק כזה ואטם משתחוחים
טלטלין וווען אונגען אונגען לא בראבר לא בראבר לא בראבר לא בראבר גויז.

ד' יותן דריש בפסקוק ר' יונתן על הפסוק אמרתי עלה בתמר אוחזה בסנסנין אמרוי בתמר אלו ישראל אך אני אוחז רק בסנסן אחד של חנניה מישאל ועוזריה.

א' אשר שגנלו מהasher אמר רב שם מתו בעין הרע ושמואל אומר שמו ברוך שנשנכו לעיל שהאותות טפחו לישראל ור' יוחנן אמר שעלו לא' ונשאו נשים והולודידיים בנים ובנות, שכחוב שמע נא הושע הכהן הגדור אלה ור' עקיבא הושבם לחולום.

כמתוב בפסקוק כה אמר ה' צבוקת אל אחאב בן קוליה ואל צדקיה בן מעשה לאמר ישיך' זכריה וואהב אשר קללה ליל גלות יהודה אשר בבל ביביאר ר' יוחנן בשם רב' שעשאים כליזיו עין אשר עשו נבלהabisrael וינאו את נשי רועיהם, אחאב החל לבת המלך ואמיר לה שה' אמר לו שהיא השם לצדקיהו צדקיה אמר לה שה' אמר לו שהיא השם לאחאב והיא אמרה לאביה והוא אמור לאלו שונאי ימה אמר לה כשיבאו שוב שליח אוטם אל' וכשבאו אמר להם מי אמרו לו ה' אמר אמור להם שליח את השמינה מישאל עוזיה והם אמרו לי' שאמר אמור לו אנו נבאים מוסמות לנו אמר ולהם לא, אמר להם אבדוק אתכם כמו שעשיתם להם אמור לו הם הוי שלש ואנו שחמים אמר להם בחרו לכם מישחו והם בחרו את הושע כהן גור וחשבו שצובתו תגן עליהם וורקום לבשן והם נשראו והושע לא, רוק ונחרכו בגדי שכחוב ויראני את הושע הכהן הגדול עומד לפני מלך הארץ וכותוב ואמר ה' אל ההשתן יגער ה' בך, אמר לו המלך יודע אני שאותה צדיק אך מדוע האש פעלתך ובוחננה מישאל וועזרה לא פעלת כל אלmor לו שם הי' ובאי אחד אמר לו גם ואברהם היה בלבד אמר לו שלא היו עמו רשעים ונזהנה רשות לאש לפועל, ועל זה שאזאתם שני אודים יבשים אחד לח' שורף והושע לא, רוכ פפא מבואר שהוא נאנש כי בינו לבין ישעיהו ירושל'ם לאו מהה בהם כמו שכחוב ויראני את הושע ה' הבוש בגדים צואים וכי דרכו בך אלא שלא מבה בכנו

